

Ophold, skulde man være saa liberal, at man ikke blot giver denne Ret til den, der der har Indfødsret, men ogsaa til den, der har fast Ophold og er gift med en dansk Kvinde; thi ellers har denne Regel Konsekvenser, som jeg ikke kan anse for heldige eller tilstrækkelig begrundede; fastholdes det, at man ikke har fast Hjem her, fordi man kommer drivende i en Tolle og leier sig et Værelse for 8 Dage, men at man virkelig skal have vist, at man vil gjøre Danmark til sit Fædreland, kan jeg ikke se nogen Fare i saa Henseende. Men medens det forekommer mig, at man har været streng i Henseende til de personlige Betingelser, saa er der en anden Betingelse, jeg kunde finde Grund til at omtale. Det er den, at Fiskeri paa dansk Territorium ikke blot kun kan drives af Danske, men ogsaa kun kan drives med danske Skibe. Der staar i § 1 Noget, som jeg antager sigter dertil, for at forhindre Illusioner, „selv om det sker i Forening med danske Undersaatter“, men jeg vil hellere henstille, om det ikke var bedre at sige, at Fiskeri paa dansk Territorium kun kan drives af danske Undersaatter med danske Skibe, i alt Fald indenfor en vis Grændse, for saa vidt de ere saa store, at de ere registreringspligtige. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det er en Regel, som ogsaa gjælder paa Island, og som har vist sig praktisk der. Der var nemlig en Islænder, som havde leiet et norsk Skib med Kaptein, Besætning, Mandskab og det Hele, og saa var der Spørgsmaal, om det var lovligt, at han havde leiet Fremmede til at drive Fiskeri. Se, det er jo Noget, som godt kan tænkes at blive brugt til noget Illuderende. Men det vil være umuligt, naar man siger: „af Danske og med danske Skibe.“ Det er Noget, som jeg tror, vi fuldstændig have folkereelig Hjemmel til at fastsætte. Rystfiskeriet er ikke hjemlet under den fri Afgang til Fragtfart, som er givet til Fremmede; men jeg skjønner ikke rettere, end det vilde være rettere, at man paa den ene Side lod den Ordning bestaa, at Enhver der var bosat paa Kongeriget Danmarks Territorium har Ret til at enære sig ved Fiskeri i først Vand, Saltvand osv., men at man saa tilføiede den Indskrænkning: men det Fiskeri maa kun drives med danske Skibe, saa tror jeg, man vilde komme til heldigere Regler. Den sidste Bestemmelse i § 1 om Forholdene paa Bornholm antager jeg, den ærede Minister er gaaet ind paa, uden at det kan genere os i international Henseende; den skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa, thi jeg ganske vist maa finde, at den er affattet paa en mindre heldig Maade.

Der kan jo saa være Spørgsmaal om man vil stille Endringsforslag eller ikke; men jeg vil sige, at ogsaa jeg lægger saa stor Vægt paa, at Fiskeriloven gennemføres, at jeg ikke mener, at disse statsretlige Betæneligheder, som jo nok ville rettes gennem Endringer, skulde være til Hinder for Lovens Gjennemførelse og i Overensstemmelse med den Resignation, som er vist fra anden Side, har jeg ogsaa kun fremført disse Bemærkninger for den Mulighed, at Loven ikke bliver gennemført, men bliver Gjenstand for fornyet Overveielse, idet jeg saa henstiller dem til nærmere Overveielse.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

De fleste ærede Medlemmer, der have haft Ordret om Loven, have udtalt sig temmelig nær ved det Standpunkt, som jeg selv fra først af er slaaet ind paa, og der kan ikke være særlig Anledning til at fremkomme med mange Bemærkninger derom. Lige overfor det ærede 2det Medlem for 9de Kred (Mourier-Petersen), der omtalte § 9 skal jeg dog sige, at den Fortolkning, som jeg opstiller af § 9 med Hensyn til, at Begrændsningen af de fredede Vande kunde ske for dem samlede under Et, har jeg ogsaa opstillet i det andet Thing, uden at den er bleven modtaget, hvert af den ærede Ordfører der eller af nogen Anden. Jeg skal gjentage, at jeg finder denne Bestemmelse ikke ganske heldig redigeret. Jeg maa vedblivende fastholde min Fortolkning. § 6 har givet Anledning til Tvivl baade hos de 2 ærede Medlemmer for 8de Kred og det nævnte ærede Medlem, og jeg deler ganske denne Tvivl. Men der synes at være Anthyndinger af, at man kan komme til en noget anden Affattelse. Kunde man enes derom, saa vilde jeg i og for sig være tilfreds dermed — det følger af sig selv; men at der nu er Betænelighed derved, det kan vi godt være enige om. Med Hensyn til Lag i Randers Fjord, som det ærede Medlem omtalte, da skal jeg sige, at det Spørgsmaal har ogsaa været fremme i Folkethinget; men efter nærmere Underjøgelse af Forholdene beroligede man sig ved, at der ingen Grund var til at være frygtfuld, dog det skal jeg henstille til det ærede Medlems nærmere Overveielse. Det ærede Medlem omtalte Udtrykket i § 31: medføres. Jeg vil dertil sige, at ved dette Udtryk „medføres“ kan der ikke være Tale om Andet end medføres i Vaad. At medføre og at benytte ere to forskjellige Ting. „At medføre“ kan ikke bethyde „at have slæbende“; Meningen med „medføres“ maa være „have det i Vaad og ikke benytte“. Jeg tror ikke, at det behøver